

Sygn. akt III K 644/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy Wydział III Karny w W. w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Daniel Procyk

Protokolant Magdalena Borys

Przy udziale Asesora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu T. Ś.

po rozpoznaniu w dniach 21.10.2013r., 20.11.2013r., 15.01.2014r.,

sprawy A. W.

ur. (...) w O.

syna P. i M. z d. D.

oskarżonego o to, że :

I. w dniu 5 maja 2013 r., w kompleksie leśnym w pobliżu B. G., woj. (...), po uprzednim użyciu przemocy, poprzez uderzenie w głowę A. H. i spowodowanie jego upadku z roweru, którym się poruszał, a następnie biciu i kopaniu po głowie i rękach, w następstwie czego pokrzywdzony doznał sińca, obrzęku i otarcia powłok głowy po stronie prawej, stłuczenia z raną miażdżoną śluzówki wargi dolnej, złamania korony zęba jedyńki górnej prawej oraz ubytków skóry na dłoniowej powierzchni palca V reki lewej, które to uszkodzenia naruszyły czynność narządów jego ciała na czas krótszy aniżeli dni siedem, zabrał w celu przywłaszczenia plecak wraz z telefonem komórkowym marki S. (...) o wartości 250 zł, i dokumentami w postaci dowodu osobistego i legitymacji rencisty

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk i art. 157§ 2 kk i art. 276 kk i art.275 par 1 kk w zw. z art. 11 par 2 kk

II. w lutym 2013 r, w B., woj. (...), zabrał w celu przywłaszczenia aparat fotograficzny marki (...) o wartości 400 zł oraz pieniądze w kwocie 300 zł, na szkodę J. G.

tj. o czyn z art. 278 par 1 kk

III. w dniu 20 marca 2013 r. w B., woj. (...), zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki S. o wartości 315 zł., na szkodę G. M.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

sprawy N. W.

ur. (...) w O. r.

syna P. i M. z d. D.

oskarżonego o to, że :

IV w dniu 6 maja 2013 r. w W., woj. (...), pomógł A. W. w zbyciu telefonu marki S. (...) o wartości 250 zł., stanowiącego własność A. H., uzyskanego za pomocą czynu zabronionego - rozboju na osobie wskazanego pokrzywdzonego, poprzez oddanie go w zastaw do lombardu

tj. o czyn z art.291 par 1 kk

I oskarżonego A. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 280 § 1 kk i art. 157§ 2 kk i art. 276 kk i art.275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za czyn ten na podstawie art. 280 §1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

II oskarżonego A. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, wskazując, że szkoda na rzecz J. G. wyniosła łącznie 700 zł to jest występku z art. 278§ 1 kk i za czyn ten na podstawie art. 278 §1 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy oskarżonemu A. W. orzeczone niniejszym wyrokiem jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 3(trzech) lat pozbawienia wolności,

IV oskarżonego A. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, to jest wykroczenia z art. 119§ 1 kw i za czyn ten na podstawie art. 119 §1 kw wymierza mu karę 14 dni aresztu,

V oskarżonego N. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 291§ 1 kk i za czyn ten na podstawie art. 291 §1 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VI na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§ 2 kk zawieszka warunkowo wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego N. W. kary pozbawienia wolności tytułem próby na okres lat 3 (trzech),

VII na podstawie art. 73§2 kk oddaje oskarżonego N. W. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego

VIII na podstawie art. 63§2 kk zalicza oskarżonemu A. W. na poczet orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 07.05.2013r., do dnia 15.01.2014r.,

IX zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. B. z Kancelarii Adwokackiej w W. kwotę 1092, 24 zł tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu A. W.,

X zwalnia oskarżonych od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierza im opłat.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 maja 2013 r. oskarżony A. W. jechał samochodem razem z kolegą A. I.. Oskarżony od pewnego czasu nie miał gdzie mieszkać i nie miał żadnych dochodów. Oskarżony A. W. w kompleksie leśnym w rejonie skrzyżowania dróg W.- M.- B. zauważył poruszającego się rowerzystę i postanowił napaść na niego i zabrać mu posiadane przez niego rzeczy. W tym celu po wyprzedzeniu samochodem rowerzysty wysiadł on z samochodu i szedł poboczem , czekając , aż rowerzysta, którym był A. H. go dogoni. W chwili, gdy pokrzywdzony przejeżdżał obok oskarżonego A. W. ten uderzył go pięścią w głowę , co spowodowało upadek pokrzywdzonego z roweru do rowu. Wówczas oskarżony zaczął bić rękoma i kopać po głowie i rękach pokrzywdzonego żądając wydania telefonu. Oskarżony jednak nie czekał na wydanie tego telefonu tylko wyrwał pokrzywdzonemu cały posiadany przez niego plecak z zawartością telefonu komórkowego marki S. (...) o wartości 250 zł. i dokumentami w postaci dowodu osobistego i legitymacji rencisty. W wyniku bicia i kopania przez oskarżonego oraz spowodowanego przez niego upadku z roweru pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci sińca, obrzęku i otarcia powłok głowy po stronie prawej, stłuczenia z raną miazdżoną śluzówki wargi dolnej,

złamania korony zęba jedynki górnej prawej oraz ubytków skóry na dłoniowej powierzchni palca V ręki lewej , które to obrażenia naruszyły czynności narządów jego ciała na okres poniżej siedmiu dni.

W miesiącu lutym 2013 r. oskarżony A. W. , który nie miał gdzie mieszkać ,gdyż jego babcia S. D. wyrzuciła go z mieszkania otrzymał pozwolenie od J. G., znajomej i sąsiadki, aby zatrzymać się na krótki czas i nocować u niej w mieszkaniu. Po kilku dniach pobytu oskarżony A. W. w lutym 2013 r. wyszedł z mieszkania J. G. , dokonując wcześniej zaboru w celu przywłaszczenia należącego do niej cyfrowego aparatu fotograficznego w czarnej obudowie marki (...) o wartości 400 zł. oraz pieniędzy w kwocie 300 zł. Brak aparatu i pieniędzy pokrzywdzona ujawniła tuż po wyjściu oskarżonego A. W. , gdy pakowała się na wyjazd do Niemiec, tak więc łączna suma strat na szkodę pokrzywdzonej wyniosła 700 zł.

Oskarżony skradzionym aparatem cyfrowym robił kolejno zdjęcia swojemu synowi , którego posiada z N. B., a który przebywał u A. Z..

Oskarżony A. W. także w dniu 20 marca 2013 r. pokłócił się z przyrodnim bratem G. M. i doszło między nimi do szarpaniny, w trakcie której z kieszeni wypadł pokrzywdzonemu telefon komórkowy marki S. wraz z kartą , na której znajdowały się środki do wykorzystania w ilości 15 zł. Oskarżony szybko podniósł ten telefon z karta i go zabrał uciekając.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. W. k.72,131,342-343,420

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego N. W. k.89-90,343-344

- zeznania A. Z. k. 136,344

- zeznania D. S. k. 59-60,384

- częściowo zeznania G. M. k. 115-116,392-393

- zeznania A. H. k. 3

- zeznania J. G. k. 140-141

- opinia biegłej k.95

- protokół przeszukania k. 16-17,24-26

- protokół oględzin miejsca k.7-9,46-47

- protokół zatrzymania rzeczy k. 28-30,40-44

- kopia umowy pożyczki k. 31

Oskarżony A. W. był w przeszłości karany sędownie.

Dowód:

- dane o karalności oskarżonego k.65

Oskarżony przyznał się do pierwszego z zarzucanych mu czynów i w tym zakresie złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Do pozostałych zarzucanych mu czynów nie przyznał się i wyjaśnił, że nie dokonał zaboru aparatu cyfrowego i pieniędzy na szkodę J. G.. Dodał , iż rzeczywiście w dniu , kiedy opuścił mieszkania J. G. miał przy sobie aparat cyfrowy, którym kolejno robił zdjęcia swemu synowi, lecz nie był to aparat pokrzywdzonej, a

aparat przyrodniego brata G. M. koloru szarego, który pożyczył bez jego wiedzy , a kolejno oddał za pośrednictwem brata N.. Kartę pamięci do tego aparatu miał on pożyczyć od D. S.. Odnośnie zaboru telefonu komórkowego na szkodę G. M. oskarżony wyjaśnił, iż tego nie dokonał, a jedynie poszarpał się z bratem, który go później oskarżył o kradzież telefonu.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. W. k. 72,131,342-343,420

Sąd zważył co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał w sposób nie budzący wątpliwości sprawstwo i winę oskarżonego odnośnie zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów, przy pewnej modyfikacji kwalifikacji prawnej jednego z nich.

Ustalając stan faktyczny odnośnie napaści i dokonanego rozboju na A. H. Sąd oparł się właśnie na zeznaniach pokrzywdzonego oraz wyjaśnieniach przyznającego się do sprawstwa i winy w tym zakresie samego oskarżonego A. W.. Wyjaśnienia oskarżonego i zeznanie pokrzywdzonego odnośnie tego czynu pozwoliły na ustalenie bezspornego stanu faktycznego w tym zakresie, a wszelkie wątpliwości, których nie udało się usunąć Sąd rozstrzygnął na korzyść oskarżonego (kwestia możliwości zadania uderzenia w głowę butelką). Sąd wziął także pod uwagę protokół oględzin miejsca wraz ze szkicem sytuacyjnym , protokół przeszukania oraz opinię biegłej z zakresu medycyny sądowej, w której dokładnie wskazano jakich obrażeń doznał pokrzywdzony na skutek działania oskarżonego A. W..

Jeśli chodzi o czyn popełniony na szkodę J. G. , Sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej, która dokładnie i logicznie opisała okoliczności zajścia , a z jej zeznań wynika, iż tuż po wyjściu oskarżonego ujawniła brak aparatu cyfrowego koloru czarnego, co potwierdził w swoich zeznaniach G. M.. Dodatkowo z zeznań A. Z., w której mieszkaniu oskarżony A. W. bezpośrednio po opuszczeniu mieszkania J. G. robił zdjęcia swojemu synowi, zdjęcia te były wykonywane właśnie cyfrowym aparatem koloru czarnego, a więc takim jaki miała pokrzywdzona G.. Dlatego też wyjaśnienia oskarżonego A. W. , który wskazuje , że rzeczywiście dysponował cyfrowym aparatem lecz koloru szarego na wiarę nie zasługują. Dodatkowo zeznanie D. S. także obalają wyjaśnienia oskarżonego, który miał pożyczyć od niej kartę pamięci do tegoż aparatu. D. S. tego nie potwierdziła, wskazując , iż w kwietniu 2013 r. pożyczyła oskarżonemu cały aparat cyfrowy, a nie samą kartę, a pamiętać należy , że oskarżony dysponował już aparatem cyfrowym w lutym 2013 r., tak więc dużo wcześniej. Kolejno na wiarę nie zasługują wyjaśnienia oskarżonego A. W. i potwierdzające je wyjaśnienia oskarżonego N. W. , iż aparat , jakim dysponował ten pierwszy był szarym aparatem pożyczonym od brata G. M., który kolejno został mu zwrócony. W tej mierze wiarygodnie zaprzeczył temu G. M. , podając , iż miał kiedyś aparat cyfrowy , lecz był on koloru białego i był on uszkodzony, więc nie mógł być to ten aparat , którym zdjęcia robił oskarżony A. W.. Skoro więc aparat cyfrowy został skradziony w tym samym czasie i miejscu, co pieniądze logicznym jest , iż kradzieży tej dokonał właśnie oskarżony A. W..

Kolejno odnosząc się do zarzutu kradzieży telefonu komórkowego na szkodę G. M. to Sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego z postępowania przygotowawczego, gdzie stanowczo stwierdził on , że widział moment , gdy oskarżony A. W. zabiera jego telefon, który chwilę wcześniej mu wypadł. Tak więc jego późniejsze zeznania złożone w postępowaniu sądowym , że telefon znalazł kilka dni później przy piwnicy, między schodami na wiarę nie zasługują, gdyż zdaniem Sądu po dłuższym czasie świadek M. nie chciał już zaszkodzić przyrodniemu bratu , bo ich stosunki uległy polepszeniu. Dodatkowo , skoro znalazł ten telefon powinien go posiadać , ten jednak nie potrafił go okazać i stwierdził, że nie wie gdzie jest. Nie potrafił jednocześnie wyjaśnić rozbieżności pomiędzy swoimi zeznaniami i faktu , iż w postępowaniu przygotowawczym wskazał, że widział, jak oskarżony A. W. zabiera mu jego telefon.

Wyjaśnienia oskarżonych A. W. i N. W. Sąd wziął jedynie częściowo pod uwagę odnośnie początkowego etapu zajścia oraz kłótni i szarpaniny pomiędzy przyrodnimi braćmi (A. W. , a G. M.) oraz powodu tej kłótni (zarzuty G. M. do A. W. co do kradzieży aparatu i pieniędzy na szkodę J. G.) . W pozostałej części wyjaśnienia te, gdzie oskarżeni zaprzeczali, aby A. W. zabierał telefon komórkowy G. M. nie podlegały uwzględnieniu, gdyż stanowiły jedynie proste

zaprzeczanie , co było zdaniem Sądu przyjętą linią obrony. Jednakże w zestawieniu z zeznaniami G. M. z postępowania przygotowawczego , gdzie potwierdził, iż widziała moment zaboru telefonu na wiarę one nie zasługują.

Sąd uznał , iż oskarżony swoim zachowaniem z dnia 5 maja 2013 r. wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 280 § 1 kk. Oskarżony bowiem , po uprzednim używaniu przemocy (uderzenie, przewrócenie z roweru, bicie i kopanie po głowie i rękach) wobec pokrzywdzonego A. H. dokonał kradzieży opisanych wyżej przedmiotów , a także dowodu osobistego i legitymacji rencisty, co skutkowało przyjęciem do kwalifikacji kumulatywnej również art. 275§ 1 k.k. i art. 276 kk. Dodatkowo oskarżony spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała na czas poniżej siedmiu dni, co skutkowało uzupełnieniem kwalifikacji prawnej o czyn z art. 157 § 2 kk.

Całe zachowanie oskarżonego stanowiło jeden czyn kwalifikowany kumulatywnie do którego należało zastosować konstrukcję prawną przewidzianą w art. 11 § 2 kk. i wymierzyć karę na podstawie przepisu najsurowszego tj. art. 280 § 1 kk.

Dodatkowo oskarżony swoim zachowaniem z lutego 2013 r. na szkodę J. G. wypełnił znamiona występku z art. 278 § 1 kk, gdyż dokonał zaboru w celu przywłaszczenia aparatu fotograficznego i pieniędzy, gdzie łączna suma strat wyniosła 700 zł.

Z uwagi na to , iż w chwili orzekania szkoda jaką spowodował oskarżony swoim zachowaniem z dnia 20 marca 2013 r. na rzecz G. M. nie przekroczyła progu decydującego o uznaniu , iż jest to już przestępstwo, Sąd zdecydował, iż to zachowanie oskarżonego należy ocenić tylko jako wykroczenie. Oskarżony bowiem dokonał kradzieży telefonu komórkowego o wartości 315 zł. na szkodę G. M. , co stanowiło wykroczenie z art. 119 § 1 kw.

Sąd wymierzając oskarżonemu kary za okoliczność obciążające uznał znaczny stopień społecznej szkodliwości wszystkich czynów, a przede wszystkim rozboju , przejawiający się w dużej liczbie tego rodzaju przestępstw na terenie całego kraju, brutalność czynu z art. 280§ 1 kk , wcześniejszą jego karalność , brak ustabilizowanego trybu życia i prowadzenie bezobowiązkowego trybu życia i dość znaczny rozmiar ujemnych następstw u pokrzywdzonego czynem z art. 280§ 1 kk , a także dokonanie przestępstwa na szkodę osoby, która przyjęła oskarżonego pod swój dach i udzieliła mu pomocy i schronienia – J. G..

Sąd wymierzając oskarżonemu kary za okoliczność łagodzące uznał przyznanie się oskarżonego do winy odnośnie czynu z art. 280§ 1 kk oraz wyrażeni skruchy w tej części oraz młody wiek oskarżonego. Zdaniem Sądu wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe są adekwatne do stopnia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości czynów i spełnią swe cele w zakresie wychowawczego i zapobiegawczego oddziaływania wobec oskarżonego , jak również w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd wymierzając karę łączną miał na względzie bliski związek podmiotowy i przedmiotowy czynów oskarżonego oraz popełnienie czynów w bliskim odstępie czasu i przeciwko temu samemu dobru prawnemu.

Wymierzając karę aresztu za wykroczenie Sąd uznał, iż tego rodzaju kara będzie dla oskarżonego odpowiednia, z uwagi na rodzaj czynu, wartość skradzionego przedmiotu oraz popełnienie wykroczenia na szkodę przyrodniego brata. Dodatkowo oskarżony nie ma jakichkolwiek środków aby uiścić ewentualnie orzeczoną karę grzywny.

Sąd jednocześnie na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach od 07.05.2013 r. i 15.01.2014 r.

Sąd orzekł o kosztach adwokackich na podstawie § 14 pkt 2 ust.1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego Sąd zwolnił go na podstawie art. 624 kpk od ponoszenia kosztów procesu, co skutkowało zaliczeniem poniesionych w sprawie wydatków na rachunek Skarbu Państwa, z tych samych

przyczyn Sąd na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył mu opłaty sądowej.